

**Ίδετε τούτον τὸν Πατριῶν,
ποῦ πρέχει σὺνὼν κάθε φανόν.**

Ἐπιτυχῆς ἔδωμάς,
ταγαροῦν ἔ· ἡμάς
ὄμιλετ διαρκῶς
ἢ Βουλῆ τῶν γραμμάτων,
ἢ Βουλῆ τῶν πνευμάτων
καὶ πάσης σαρκός.

Ἀναβλέπει θυμῶν
πᾶς τοὺς νόμους σεβόμενος,
κλήν ὃ πρῶτον ἤμῶν
καταρρέει τριβόμενος.

Ἐπαμεινώνδας ὁ πολὺς, ὁ στρατηγὸς θηβαίος,
ἐν, ὡς φασι, βέλτερον ἐκείνητο τριβόμενος,
ἡμᾶς δ' οὐδέποτε καγκανὲν κησόμεθα βεβαίως
πρὸς τῆς βουλῆς ἐπίμενοι τὸ πνεῦμα τὸ ζωῶντων.

Θίκοῦν περὶ συμπόσιον πνευματικῶν καθίσταται,
καὶ τριβόμενος τὸ σῶμα μας
ἀνοίξιμῶν τὸ σῶμα μας,
καὶ γράμματος καὶ πνεύματος ἀμείως πληροῦσθαι.

Προβαίνωμεν ἀκούοις, προβαίνωμεν ἀκράτα
πρὸς δούσις ἐπαγγέλλονται βρῶσιν ἡμῶν ἀδραν...
παινῶντι τῶνδρος σήμερον ἐν πνεύματι καὶ γράμματι,
καὶ πάντες ἀπορίοις τί χρῆ πρὸς τοῦτο ὄρην.

Ἦμῶν μὲν κληρὸς ἔλαχε μοιραίως ταλανίζεσθαι
καὶ ἐν γράμμασι καὶ ἐν πνεύματι τῶν νόμων ἀγωνίζεσθαι,
καί ποινῶν δὲ τοῖς ἀρχαῖσι δίδεται μέγας κληρὸς
ἀμείνεσθαι περὶ γαστρός, ἵσπερ ἢ δὲ ἄγῃρος.

Παραιτήσεις ἄρον ἄρον βουληφόρων μας τεσσάρων.

Παραιτήσεις βουλευτῶν
ἀληθῶς Σπαρτιατῶν,
καὶ ὁ Ταγῆτος ἐβρόντα, καὶ ἡ μεγάλη ἀπεκδομῶν
ἀνεσκήρτα μὲ τὸ πνεῦμα τῶν ἀρχαίων τῆς πόλεμον.

Καλλίρρυτος Ἐβρώτας καὶ ἑκάστος μὲ νερά
παφλάζει βρονταρά.
Θερμῶς εὐγνωμονεῖ
καὶ αὐτὸς τοὺς βουλευτάς.

κι' ἀκούεται φωνή:
κάν τὰς κάν ἐπὶ τὰς.

Ἦ εἶν ἀγγέλλειν τάχιστα πρὸς Λακεδαιμονίους,
ἄνδρας ἀρειμανίου,
δὲ' εἰμεθα κι' οἱ τέσσαρες παρητημένοι πλέον
πειθόμενοι τοῖς ῥήμασι περὶ σιδηροδρόμων,
ζυγὸν δ' ἀπεινάζαμεν τὰ μάλιστ' ἀργαλέον...
Ἰστορες τούτων οἱ θεοὶ προαιωνίων νόμων.

Κι' ἔλεγε κι' ὁ Θεοτόκης κατηφῆς πολὺ καὶ σύνουρος
πρὸς τοὺς τέσσαρας ἐκείνους...

Ἦχι, μὴ παρατηθήτε, τῶδ' ἔργαις μείνετε καὶ φίλοι,
μὴ κι' ἡ Σπάρτη σας μὲ σκάνη,
καὶ μηχανικὸν ἀφεύκτως ἡ Κυβέρνησις θὰ στελεῖ
νέα σχέδια νὰ κάνη.

Ἦχι μὴ παρατηθήτε,
καί' στοὺς λόγους μας πεισθήτε,
ἄλλως, τῶδ' ἔργαις μου, καί' σας παρατεταί κι' ὁ Κορφιάτης
δίχως νάνα Σπαρτιάτης.

Μὴ παρατημένοι πάτε,
βουληφόροι Σπαρτιάται,
στὴν περιδοξὸν πατρίδα
τοῦ μεγάλου Λεωνίδα.

Τίποτε δὲν εἶχω πάλι
τὰ χαρτιὰ μου νὰ κλειδώσω,
καὶ παραίτησι νὰ δώσω
ὅτ' οὐ μενοῦτο σάν τὴν ἄλλη.

Μὴ μοῦ φέρετε καὶ τώρα παραίτησις σκοτοῦρα,
γινὰτι μόλις φοβερῶς
πῶς γινὰ μ' ἄποχωρήσω,
μουροχόν' ἐκ τῶν Ἀνακτόρων δρὸ μικρὰ κασόνια ποῦρα.

Ταῦτα λέγοντος τοῦ Κόντε μὲ θερμὰς φιλοφρονήσις
εἶδα κι' ἄλλας παραίτησις
βουληφόρων εὐφραδῶν
ὅπως λέγουν βροχηδόν.

Ὁ καθένας παρενοεῖτο
πῶς ἂν κἀνοῦν τὴν δουλειὰ του,
καὶ κατόπι παρατεταίτο
κι' ἔτσι πῆγαμε καλῶς του.

Παραίτησις τούτοι κι' ἄλλοι,
κι' ἡ μερὶς τῶν Ἰαπώνων,
κι' ἡ μερὶς τῶν Ἑλλασσάνων
μὲ τὴν μεζόνια τοῦ Ρέλλη.

Ἔπειτα παντοῦ τὴν φρίκην τοῦ τοιοῦτον γεγονότος,
ἐκ τῶν πρώτων παρητηθῆν κι' ὁ πατήρ ὁ Πατρινός
λέγων ὅτι τὸν πακράνουν μὲ τὴν ζάχαρη πολὺ
κι' οἱ πρὶν φίλοι Γραπουνέοι τὸν ἐπίπαιον χολή.

Ἐφευγὰν παρατηρήμενοι τοελεγκάδες καὶ κοπάδια
κι' ἔχασκε χωρὶς σωτηρίας ἡ Βουλὴ τοῦ κράτους ἀδεια,
καὶ παχείας κι' ἀχμῆνὰς
δὲν εἰθαμαζέας γαστέρας,
καὶ τὰς ἔδρας τῆς γυμνῆς
ἐβλεπεσ ἀπὸ πατέρας.

Ἔσοτο τοὺς λόγους ὕδωρ καὶ τῶν λόγων ἡ φαγοῦρα,
τότε πῆ κι' ὁ Θεοτόκης παραίτηθῆ δίχως ποῦρα
κι' ἀπεφάσισε νὰ ζῆσιν ὁ στοὺς Κορφοῦς σάν Κιγινάτος,

κι' ἐπὶ τέλους παραπαλὸν
εἰς ἐρείπια τροπαίων
ἀπὸ δρᾶσιν σωτηριᾶν παραίτηθῆ καὶ το κράτος.

Τὸ ποῦρο μὰς κυρίας κι' ἀγνώστου καπνιστριάς.

Ἦτο δρόμο τοῦ Σταθίου φουστῆνι ντυλικάτο
ἐφάνη σ' ἐν ἁμάξῃ μὲ ποῦρο μυρωδάτο,
κι' ἄμῶς αὐτῆς ἡσίοις ἐγέννησε μυριάς
τὸ ποῦρο τῆς κυρίας.

Τῆς μόδας ἡ κυρία μ' ἀφέλεια μεγάλῃ
τὸ ποῦρο τῆς καπνίσει,
καὶ μέσ' ἀπ' τὴν καρτότα τὸ μούτρο τῆς προβάλλει
καὶ κόσμο δαιμονίσει,
κι' ἐξῆγειρε τὴν μῆνιν τῆς ἀνδρικής μυριάς
τὸ ποῦρο τῆς κυρίας.

Μὲ τὴν ἀφελεία τῆς ἀρσενικοῦς δ' ἀβόλοισ
κι' ὁ δρόμος ἴσοχόλλησε,
κι' ἐφῶναζε καθένας τῶν δρόμων φουκαράς:
τί μυρωδάτερ χνάτο,
κι' ἔκανε σ' ἔλους κρότο
τὸ ποῦρο τῆς κυρίας.

Τὴν ἐβλεπε καθένας μὲ φαντασίαις πρίμοια
γεμάτῃ νοστιμάδες καὶ νάξια περισσά,
καὶ σὲ πολλῶν κυρίων τὰ πρόσωπα γὰρ πείσμα
καπνὸς ἀρωματώδεις τοῦ ποῦρου νὰ φουσῆ,
κι' ὡς γεγονὸς ἐκρίθη τῆς νέας ἱστορίας
τὸ ποῦρο τῆς κυρίας.

Ποῦ νάναι τὸνεμά της;... δὲν τῶξερε κανεὶς...
μὴν εἶναι ζωντοχίρα, δέσπονα, δεσποινίς;
μὴν εἶναι σφραζέτ τῆς Λόντρας ραφινάτῃ
κι' ἦλθε καί' σ' ἄς κλεινάς γὰρ νὰ μὰς μ' πῆ' σ' ὅ μ' αἰ;
Καὶ σ' ἔλους ἦτο θέμα μεγάλῃς ἀπορίας
τὸ ποῦρο τῆς κυρίας.

Ποία τάχα νὰν ἐκείνη,
ποῦ τέτοιο ποῦρο πίνει;

Γι' αὐτὴν ρωτοῦσαν ἄνδρες καὶ γέροι καὶ παιδιὰ,
κι' εἶπε κι' ὁ Περικλέτος μ' ἄλη του τὴν βλακεία:
γὰρ νὰ καπνίξῃ ποῦρο γεμάτο μυρωδιὰ
ὁ Θεοτόκης θάνα ντυμένος γυναικεία.

Καὶ καμφοῦσι ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγασίας.

Θερμότητα τὸν φίλον μας εὐχαριστοῦμεν πάλιν
δι' ἔσσην τρέφει πρὸς ἡμᾶς ἐκτίμησιν μεγάλην.

Ἦράματα Σιδύλλης, τομιδίου κομψότατον,
καὶ γλαφυρὸν καθ' ἅλα καὶ καλλιτεχνικώτατον.

Νέον Ἡμερολόγιον τοῦ Σκόκου τοῦ Κωστή
ποῦ συναντῶνται λόγοι καὶ ποιητῆται γνωστοί,
καὶ μέσ' σ' ἄλλα τὰ πολλὰ μοῦ φαίνεται τὸ μόνο,
ποῦ σὸν τὸ χέσικο φωμὶ πουλεῖται κάθε χρόνον.

Ἐμνηστεύθῃ μὲ σαμπάνια τοῦ Μερκάτῃ ἡ Καικιλία,
τῆς Πριγκήπισσας Ἐλένης ὕπασις τῆς τελείας,
μὲ τὸν Πάλλη τὸν Ἀντώνη, τέλειον ὕπασις τῆς
τοῦ Πριγκηπο-Νικολάου, μὲ παιδείαν ἀγαοστήν.
Καὶ μ' εὐχὰς ὁ Φαουλλῆς ἐχαρέτῃσε μυριάς
τούτων τὸν ὕπασις τῆς μετὰ τῆς ὕπασις τῆς.